ANUL XXIII Seria II. — No 874 4 pagini 7 LEI C. Miercuri 31 Martie 1943

GAZETA SPORTURILOR

Birourile: Str. Inginer Anghel Saligny No. 2 Bucureşti | Telefoane: Direcţia şi A-ţia 3.26.60, Secretariat . . 5.91.85, Provincia . . 5.91.85, Tipografia . . 3.26.60 | Prim Redactor N. Papagheorghe | ABONAMENTE 1 an . . . . Lei 1200, 6 luni . . . „ 600, Autorităţi, Instituţii, cluburi: 3000 lei | Proprietar: S. A. GAZETA SPORTURILOR, Inscris Trib. Ilfov sub No. 232/939, Administrator Delegat: Al. Iliescu

După cuplajul din Splaiu

D. COL. POMPEIUS DEMETRESCU, DAVID, ASBICEANU, CONSTANTINESCU şi VOGL, ISI DESTAINUIESC IMPRESIILE DESPRE MATCHURILE :-: VENUS - RAPID şi SPORTUL STUDENŢESC - JUVENTUS :-:

Un ineteresant duel aerian la poarta Sportului Studenţesc. In luptă cu Berbeacă, Duce iese învingător. (Matchul Juventus — Sportul Studenţesc: 1-1).

Ca de obiceiu, după fiecare Duminică cu jocuri de football, prezentăm şi astăzi cetitorilor noştri impresiile celor indeaproape interesaţi de rezultatul acestor dispute. Cu atât mai mult, după agitatul cuplaj depe Splaiu, credem că declaraţiile jucătorilor, antrenorilor sau conducătorilor vor interesa mai mult ca de-obiceiu.

Bine înţeles, aceste declaraţii au fost culese aseară, la 24 de ore după desfăşurarea «ostilităţilor» când tensiunea nervilor revenise la normal, când totul putea fi judecat la rece. De-aceea le socotim cea mai pură expresie a impresiilor încercate Duminică de cei chestionaţi de noi.

D. Col, Pompeiu Demetrescu: „Arbitrul a greşit..."

Ne-am adresat, în primul rând, d-lui colonel Pompeius Demetrescu, binecunoscutul conducător al Venusului. Foarte amabil d-sa a dat curs cererii noastre:

«Părerea mea este că arbitrul a greşit eliminându-l pe David. Nu se sancţionează, aşa de grav, un portar, al începutul unei partide de importanţa aceleia dintre Venus şi Rapid.

Ar fi putut dicta, arbitrul, un penalty, ar fi putut da un avertisment sau orice altă sancţiune afară de eliminarea din joc a unui echipier de bază...

Păcat. Ar fi putut fi un joc foarte bun!»

Dincolo de aceste ultime cuvinte am întrezărit nu numai regretul unui pasionat al sportului, dar şi amărăciunea conducătorului unui club învins din pricina unor imprejurări stupide.

Scoteala de-acasă... s'au întâmplarea lui David

Mircea David, venise Duminică pe Splaiu cu intenţia să facă o partidă magistrală. Motivul? El invitase la match şi pe tatăl său care viziona, astfel, pentru prima oară un match de football.

Iată, aşa dar, că David călcase pragul arenei Venus animat de cele mai frumoase intenţii. Dar, soocteala deacasă nu se potriveşte cu cea din târg spune înţelepciunea populară printr'un cunoscut proverb.

Ce-a urmat, ştiţi! Ce crede David? Iată:

«N'am dat intenţionat. L-am lovit probabil pe Asbiceanu din cauză că n'am nimerit mingea pe care voiam s'o resping cât mai puternic. Ca dovadă, mingea nu'a depăşit nici limitele careului de 16 m. aşa încât am putut s'o prind pe urmă.

Acest caz, adică să boxez alături de minge, mi s'a întâmplat de nenumărate ori până acum şi martori sunt chiar coechipierii mei care au primit multe lovituri de acestea în cursul antrenamentelor noastre.

Sunt de altfel lucruri inerente pentru un portar care obişnueşte să respingă balonul boxându-l.»

Ce declară «victima» (!)

Foarte laconic în declaraţiile lui, Asbiceanu ne-a spus doar atât:

«Am fost făcut knock-out din pumnul lui David! După cum se vede, semnul persistă şi astăzi!»

Ce puteam pretinde mai mult dela un «knock-out»?..

Constantinescu-Grecu, îi aduce elogii lui Duce !

Antrenorul şi echipierul Sportului Studenţesc este ceva mai locvace ca precedentul interview-at. Redăm din spusele lui:

«Sunt mulţumit de felul cum a mers echipa. Cu mai puţin ghinion puteam obţine un rezultat favorabil. Eu personal am scăpat o ocazie clară de goal, care — în mod obişnuit — n'ar fi trebuit să-mi scape... Nu încerc să mă scuz, dar este şi fatal să nu dau satisfacţie în toate posturile în care joc... La noi, cred că cel mai bun a fost Duce care, deşi în vârstă şi fără antrenament, a jucat admirabil, în primele 30 de minute, mai ales. Atunci când Juven-

(Continuare în pag. III-a)

„CUPA ROMANIEI" DE PING-PONG VA FI ULTIMUL PRILEJ DE VERIFICARE A FORMEI JUCATORILOR INAINTEA PERTIDEI ROMANIA-SLOVACIA

După cum am anunţat cea mai importantă competiţie de ping-pong a anului, «Cupa României», se va disputa în zilele de 3 şi 4 Aprilie, la Bucureşti, în sala «Orpheus».

Acest concurs tradiţional este aşteptat cu nerăbdare şi sperăm ca şi de această dată, provincia să fie demn reprezentată.

ULTIMA VERIFICARE A FORMEI JUCATORILOR, INAINTEA MATCHULUI CU SLOVACIA

Menţionăm că forul conducător a dispus ca acest concurs să se desfăşoare după sistemul turneu.

Este o măsură cât se poate de bună şi utilă, deoarece se dă astfel posibilitatea jucătorilor valoroşi să facă un antreament cât mai sever.

Se face cunoscut că, această competiţie va servi ca ultim prilej de verificarea formei jucătorilor în vederea alcătuirii lotului naţional pentru matchul cu Slovacia, care se va desfăşura în zilele de 17 şi 18 Aprilie la Bucureşti.

SE VA JUCA NUMAI SIMPLU

Din motive bine determinate, forul de specialitate a hotărît ca să se joace numai pe două categorii: simplu domni I-a şi simplu doamne I-a.

Se vor împărţi pe serii, iar primii doi din fiecare serie se vor califia în turneul final.

CUPA „Sit. EROU MIHAI VACAREANU" SE DISPUTA IN CADRUL CONCURSULUI DE TIR DE DUMINICA

In amintirea eroului slt. Mihai Văcăreanu, d. Dan Noica, unul dintre trăgătorii noştri de valoare, a donat o splendidă cupă de argint, care se va dispută sistem handicap Duminică 4 Aprilie, la poligonul ANEF.

Se vor trage în condiţiuni internaţionale: 40 de focuri de efect şi zece de reglaj, în poziţia culcat nerezimat.

Pot concura trăgătorii din cat. onoare.

Regulamentul cupei şi handicapurile se vor stabili în şedinţa de astă seară a F. R. Tir în Al. Lahovary 14, la care este invitat şi donatorul.

FRANCEZII PRACTICA SPORTUL IN GERMANIA

Lucrătorilor francezi cari au angajamente în Germania li s'au pus la dispoziţie o serie de instalaţii sportive. Cunoscutul sportiv francez, fostul campion pentru săritură Philippon, este conducătorul sportului muncitorilor francezi din Reich. Ziarul «L'Auto» remarcă că astăzi peste 400 muncitori francezi participă la exerciţii sportive şi trebue remarcat că aceasta numai în oraşul Muenchen. In afară de aceasta s'au înfiinţat 4 echipe de football şi 2 echipe de basketball. Un mare număr de muncitori francezi practică înnot şi atletism uşor. Muncitorilor francezi li s'au pus la dispoziţie terenuri sportive, hale de gimnastică şi bazine de înnot, unde ei pot să urmeze antrenamentul lor şi unde se pot deasemeni ţine şi concursuri. Pentru aceste concursuri ale francezilor în Reich, ziarul «L'Auto» a pus la dispoziţie o serie de premii. (R.A.V.)

Moldoveanu degajează în forţă, împietrind parcă elanul lui Wetzer, Ene şi Iordache.

Cu «Gazeta» peste hotare

ASPECTE DIN SPORTUL PORTUGHEZ

Foot-ballul, Sportul rege. Public şi jucători cu temperament Sud-american. Pseudo-profesionism. — Sistem de joc. 600 de concurenţi într'o probă ciclistă.

Ca în toate celelalte ţări ale continentului nostru şi în Portugalia foot-ballul este sportul rege. De ani de zile această ţară dela extremitatea occidentală a Europei, posedă o reprezentativă de o valoare binecunoscută. Aceasta numără, printre victoriile ei şi una obţinută asupra naţionalei azzure, la Porto, în 1928.

Federaţia de football are peste 200 de cluburi afiliate dintre care două treimi au terenul lor propriu. Sincer vorbind, aceste terenuri au o instalaţie modestă care, în ultimii 20 de ani, nu au realizat progresele care, dimpotrivă, au caracterizat celelalte sectoare ale acestei muncitoare naţiuni iberice. Portugalia posedă un singur stadion de mare capacitate, care poate fi comparat cu orice stadion sportiv occidental. Mai există un al doilea stadion, mai modern, la Lisabona, recent terminat dar încă neinaugurat. Celelalte terenuri sunt dure, negazonate, cu tribune mici, neîncăpătoare, cu cabine modeste, fără o despărţire între terenul de joc şi public ceeace necesită mobilizarea unui cordon al gărzii republicane, la fiecare match, câteva din ele n'au dimensiunile reglementare, afară de terenurile grupărilor Sporting, Benfica, Balenenses şi F. C. Porto, fiind toate inferioare dimensiunilor de 100 x 60 metri.

Cluburile din Lisabona candidate la titlu

Campionatul naţional al primei divizii se desfăşoară în două faze: campionate regionale şi turul naţional. Acesta din urmă grupează cele mai bune 10 sau 12 echipe clasificate în campionatele regionale şi menţine încordat spiritul de emulaţie al sportivilor din Ianuarie şi până în Mai al fiecărui an.

De obiceiu, lupta pentru primul loc se dispută între echipele fruntaşe din Lisabona: Benfica, Sporting, Balenenst, echipa studenţilor celebrei şi străvechei Universităţi dela Coimbra şi Fothal Club de Oporto.

Restul echipelor eliminate în campionatele regionale îşi dispută campionatul Diviziei secunde, campionat deopotrivă de interesant care, în anul trecut, a grupat 77 de echipe, cel mai mare număr înregistrat în analele footballului portughez.

Şi în acest an, conform tradiţiei, în fruntea clasamentului se află cele trei echipe din Lisabona apoi Universitatea şi F. C. Porto. A face, de pe acum, un pronostic e foarte greu pentru că acest campionat e lung şi luptele foarte deschise. Se pare însă că Benfica are cele mai multe şanse să-şi însuşească titlul ca şi anul trecut. F. C. Porto, deasemenea, face eforturi disperate ca să reia supremaţia care a fost mult timp apanajul său, până acum câţiva ani când a trecut în posesia cluburilor din Lisabona.

Profesionism? Nu ! Pseudo-profesionism!

Profesionismul footbalistic nu există în Portugalia sau, mai precis, există, dar într'o formă primitivă care s'ar putea numi pseudo-profesionism. Astfel, nu există jucători care să trăiască numai de pe urma footballului: fiecare sau exercită o profesiune sau o funcţiune, afară de echipa dela Coimbra compusă din amatori puri sau echipa Unidos din Lisabona care este reprezentativa muncitorească a marei Companii industriale Union Fabril.

Contractele dintre jucători şi grupări trebuesc confirmate de federaţie. Acestea au o durată de unul sau mai mulţi ani. Federaţia are mai mult un rol pasiv în această chestiune fapt care a provocat multe şi aspre critici pentru că, acest sistem al schimbului de jucători diminuează valoarea reală a cluburilor regionale.

Această din urmă şi aceea a arbitrajului şi educaţiei sportive a jucătorilor şi publicul îi formează obiectul problemelor desbătute zilnic de ziarele sportive. Intr'adevăr, arbitrajul este defectuos şi de'oc energic iar scandalurile dintre jucători sau jucători şi public nu sunt deloc rare.

Totuşi, cu toate aceste lacune ale sale, footballul portughez care se bucură de o foarte mare popularitate, este foarte activ şi capabil de rezultate mari: nu trebue să se uite matchul de acum un an dintre naţionala sa şi cea a Elveţiei. Elveţienii au părăsit terenul învinşi cu 3 la 0.

In general, tipul de joc adoptat de portughezi este cel clasic şi uneori

(Continuare în pag. III-a)

HANS VON TSCHAMMER UND OSTEN, EDUCATOR, CAMARAD ŞI SPORTIV

de Prof. V. Cojocaru
Director tehnic al O.S.R.

HANS TSCHAMMER

Despre conducătorul sportului german de până eri, von Tschammer und Osten, sportivii români au aflat târziu, atunci când spiritul său organizator începuse să producă din plin, în preajma jocurilor olimpice din 1936.

Conducătorul sportului german a concentrat toate puterile creatoare care putea să ajute la rezolvarea problemei educaţiei fizice a poporului german, a colaborat cu toate instituţiile şi formaţiunile din stat şi din partid, a folosit toate mijloacele tehnice moderne pentru a pune în mişcare un organism uriaş şi a reuşit mai ales să creeze şi să răspândească cu adevărat o concepţie sportivă.

Von Tschammer und Osten, timp de 10 ani a avut continuitate în acţiunea sa şi a realizat o adevărată operă. Fuehrerul Adolf Hitler a acordat conducerii sportului încredere absolută şi mijloace nelimitate pentru că găsise omul care putea să coordoneze toate sforţările care tindeau să sporească vigoarea fizică şi să învioreze toate straturile sociale ale poporului.

Războiul a prins opera lui von Tschammer und Osten în plină desvoltare. Sportivul de rasă von Tschammer, invalid din războiul trecut a ştiut să-şi adapteze acţiunea sa la nevoile războiului. Cu o răbdă şi o îngrijorare nestăpânită a stăruit să se pornească la opera de reeducare prin sport a invalizilor de război, pentru a li se reda încrederea în propriile puteri şi bucuria de viaţă. Cine a putut vedea un institut de reeducare al mutilaţilor prin sport în Germania sau cel puţin un film cu sportivi fără mâini sau fără picioare, înţelege sensul nobil şi uman al iniţiativei Şefului Sportului German. Prin creiarea insignei sportive pentru răniţi, von Tschammer a da tineretului jertfit pentru patrie un impuls şi un nou stimulent pentru a recuceri dragostea pentru viaţă şi acţiune. Am văzut pe von Tschammer und Osten în timpul Olimpiadei vizitând taberele sportivilor din toate ţările sau felicitând pe atleţii victorioşi. Era pretutindeni, vesel, zâmbitor, sprinten şi prietenos. L'am văzut din nou la solemnitatea împărţirii primelor 60 insigne sportive pentru răniţi, în De-

(Continuare în pag. III-a)

Inainte de a îmbrăca uniforma ostăşească

COSTEL STANESCU APARE PENTRU ULTIMA OARA IN FAŢA SPORTIVILOR BUCUREŞTENI, IN MATCHUL SAU DE ADIO

Confesiuni înaintea unei partide mari. LUCIAN POPESCU maestrul, COSTEL STANESCU elevul. Proecte pentru două vieţi: una militară, altă civilă. Atacarea unei centuri, într'o Românie care va trebui să fie MARE. Planuri pentru... după armistiţiu

Fiecare început de primăvară, dăruieşte tineretului nostru, haina mândră ostăşească. O nouă primăvară, un nou contingent de flăcăi pentru oştile Mareşalului. Şi desigur că în fiecare contingent, un număr covârşitor de sportivi.

Peste câteva zile vor trece în rândurile armatei o mulţime de boxeuri. Citâm, la întâmplare, câteva nume: Constantin Lăzăreanu, Costel Stănescu, Gheorghe Florea, Radu Roşianu, Leonte Macovei, Ion Paraschiv, etc.

Dintre ei, în ajunul prezentării la incorporare, COSTEL STĂNESCU apare într'un match public. E vorba de matchul pe care elevul maestrului Doculescu, îl susţine Duminică dimineaţa, în cadrul galei dela «Milea», când înfruntă pe pugilistul de faimă continentală LUCIAN POPESCU.

Proectele unui viitor „boboc"

L-am întâlnit ieri pe Costel Stănescu. Viitorul «boboc» venea dela serviciu şi avea ca «direcţie», sala de antrenament din strada Claudiului.

Am parcurs o parte din drum împreună şi conversaţia noastră n'a avut nimic comun cu «ceremonialul» unui interview. A fost mai mult confesiunea unui ostaş către un camarad mai bătrân.

Natural că discuţia a început cu apropiata încorporare a lui Stănescu.

— ... *Abia aştept să mă văd «cătană», ne spune viitorul «boboc». Sunt sigur că prin condiţia fizică pe care o am, vom găsi exerciţiile din timpul instrucţiei, foarte uşoare. Apoi, voiu căuta să plec pe front. Tinereţea noastră a noilor ostaşi, entuziasmul nostru pentru lupta dreaptă pe care o duce ţara va însemna noui pagini frumoase în istoria încleştării actuale din răsărit. O să fie frumos... minunat de frumos...*

COSTEL STANESCU

Stănescu a rămas o clipă visător... Şi fotografiile de pe front, înşiruite în vitrina unei librării nevăzut o clipă paşii şi gândurile...

Matchul unei vieţi tinere

Am mers tăcuţi o bucată de drum şi apoi întrebarea a venit spontană, ca o scântee ieşită în noapte, pe coşul unei locomotive:

— *Cum te simţi înaintea matchului cu Lucian Popescu?*

Stănescu a tresărit, scos din gânduri:

— O, bine. Sunt bucuros că mai pot apare odată, pentru ultima oară înainte de încorporare, înaintea publicului bucureştean, care a fost atât de drăguţ cu mine. E, cum s'ar spune, matchul meu «de adio».

— *De «bun rămas», vrei să spui.*

— Da, şi aşa e bine zis. Un lucru însă e precis: e matchul carierei mele. Lucian Popescu e cel mai mare adversar ce mi-a fost opus vreodată. Şi mă bucură că matchul acesta are loc acum, în ajunul plecării mele. E un final

(Continuare în pag. III-a)